

Družstvo našich borců na startu Proudnice

23. září 2018 ve 3 hod. a 53 min. vstoupilo Slunce ze znamení Panny do znamení Vah. Skončilo tak nejteplejší léto za posledních 244 let a začal astronomický podzim.

Lidové pranostiky na podzim

Jestliže zajíc na podzim dlouho pelech nehrabe, bude mírná zima, ale začne-li hrabat pelech začátkem podzimu, bude zima tuhá.

Opadá-li list ze stromů záhy, bude pěkný podzimek a mírná zima.

Když na podzim rostou hodně houby a veverka vybíhají až do polí, bude tuhá zima.

Brzký listopad - tuhá zima.

Hřmí-li, když je měsíc na střelci, bude hojná úroda na horách, ale skromná v nížinách.(23.11. -21.12.)

V jakém počasí jde jelen k říji, v takovém se o Michalu vrací. (29.9.)

Na svatého Václava mráz nastává.(28.9)

Na svatého Šimona a Judy spadne zima z půdy. Nebude-li moci, přijde na Vše svaté v noci. A nebude-li ještě moci, přiveze ji svatý Martin na bílém koni.(28.10.)

Na svatého Záboje déšť si nedá pokoje.(10.10.)

Na svatého Ondřeje už má zima naděje.(30.11.)

Na svatého Martina nejlepší je husina. Pohled' na hrud' i na kosti, poznáš, jaká zima se rozhostí. Je-li kobyłka martinské husy namodralá, bude zima mírná. Je-li bílá, bude zima tuhá. Je-li kobyłka bílá jen vpředu, bude zima tuhá jen před Vánocemi. Je-li bílá vzadu, bude zima tuhá po Vánocích. Je-li začátek kobyłky tmavý, bude zima na počátku blátivá. Je-li konec kobyłky tmavý, bude blátivý a vlhký až konec zimy.(11.11.)

www.pranostiky.cz

A co se u nás událo od poslední ?

5. července - podniklo několik našich nadšenců a fandů malých motocyklů „spanilou jízdu“

11. srpna - se konal již patnáctý ročník hasičské soutěže „ Bohdašínská proudnice“

V Bohdašíně se stále něco děje. A to je dobře.

Informace obecního úřadu

V pondělí 10. 9. se konalo poslední veřejné zasedání zastupitelstva v tomto volebním období za účasti 6 zastupitelů a 2 občanů obce. Projednáno bylo hospodaření obce k 31. 8. 2018, schváleno rozpočtové opatření č. 1/2018 (bylo nutno navýšit prostředky pro jednotku SDH vzhledem k nutným opravám techniky a více výjezdům). Dále zastupitelstvo schválilo žádost o dotaci pro JSDH z prostředků MV – GŘ HZS na odbornou přípravu, opravy techniky a pohonné hmoty při výjezdu mimo katastr obce a podání žádosti o dotaci z prostředků MAS Pohoda venkova na doplnění vybavení jednotky SDH a její předfinancování v roce 2019. v rámci oslav stého výročí založení republiky byl schválen nákup tují a jejich výsadba u pomníku padlých z první světové války.

Hospodaření obce k 31.8.2018

Příjmy v tis.Kč	Rozpočet 2018	Skut. k 31.8. 2018	%
Daně celkem	2 716	1 951	72
Místní a správní poplatky	63	63	100
Odvody z loterií	15	12	80
Dotace ze SR na st. správu	61	41	67
Bytové hospodářství	140	97	70
Činnost místní správy	35	18	51
Ostatní příjmy	24	24	100
CELKEM	3 054	2 206	72

Výdaje v tis. Kč	Rozpočet 2018	Skut. k 31.8.2018	%
Nájemné obchod	205	4	2
Komunikace	70	21	30
Školy a školky	10	10	100
Kultura,děti, mládež	60	45	75
Bytové hospodářství	1 600	364	23
Veřejné osvětlení	100	38	38
Nebezp. a komunální odpady	120	60	50
Péče o veřejnou zeleň	100	45	45
Požární ochrana	80	80	100
Zastupitelstvo	250	117	47
Činnost místní správy	367	202	55
Ostatní výdaje	92	70	72
CELKEM	3 054	1 056	35

Putování 2018

Letošní léto jsme opět zaměřili na naše oblíbené Slovensko. Tentokrát jsme si vybrali oblast okolo Oravy a Oravské přehrady. Nejdříve jsme se ubytovali v kempu v Dolném Kubíně. Moc hezký kemp, a asi nejspíš díky tomu hodně obsazený. Kromě turistů a rodin s dětmi celý tábor malých vodáků a také zde měli zrovna sraz motorkáři. Takže ve dne hluk od dětí, v noci od motorkářů. Fajn byla skupina kluků vozíčkářů, ti si pobyt v kempu vysloveně užívali. Dokonce sjížděli řeku Oravu. Orava tekla hned za plotem kempu a vedla kolem ní pěkná cyklostezka. Když v neděli odjeli motorkáři i malí vodáci, těšila jsem se, že se konečně vyspím. Ivo mi říkal, ať nejásám předčasně a měl pravdu. Za hodinu přijel autobus malých tanečnic a hned jim začala diskotéka.

No, jinak bylo v kempu fajn, člověk musí občas nějaký hluk překousnout. My jsme první den vyrazili na kole podél Oravy na Oravský hrad. Ten je opravdu nádherný a impozantní, ale našlapete v něm hodně schodů. V příjemné restauraci hned pod hradem jsme si k obědu dali brynzové halušky. Byly vynikající. Druhý den jsme poodjeli k Liptovské Maře, kde jsme se vykoukali a pak prošli Kvačanskou dolinu. Zrekonstruovali tam staré vodní mlýny. Prohlídka stojí za to. Cestou zpátky jsme nemohli vynechat naše oblíbené přírodní termály v Kalamenech a procházku po lázních Lúčky. Třetí

den jsme se projeli na kole podél řeky Oravy na druhou stranu od Dolného Kubína. Ještě se zmíním o tom, že nám Slováci připadají nesmírně vstřícní, usměvaví a pohodoví. Ten třetí večer jsme se šli jen tak po večeri projít a kochat se zapadajícím sluncem. Byli jsme asi 2 km od kempu, už jsme se vraceli, když u nás zastaví taxík a nabízí nám svezení. My šli opravdu jen na krátkou procházku, tak jsme neměli ani

peníze, tak mu to říkáme a on, že to nevadí, že stejně jede okolo kempu do Kubína, že sem někoho vezl a že nás vezme. Tak nás dovezl až do kempu. A v kempu nám vyprávěla paní, že sjížděli Oravu a přišel velký liják a oni celá rodina byli promoklí a snažili se dojet zpátky. A na břehu stál starší pán a odchytával lodě s promočenými vodáky a bral je k sobě do domu, tam už jeho manželka vařila čaj a nabízela pečivo. Celý dům byl plný vodáků, ti se tam sušili, pili čaj, plovoucí podlaha byla celá mokrá, jak z nich kapalo a těm majitelům to nevadilo. No řekněte, není to úžasné?

No a čtvrtý den jsme složili stan a přešli do vesnice Vitanová už blízko hranic s Polskem a blízko Oravské přehrady. Tam jsme měli zaplacený penzion. Vesnice byla moc hezká a penzion také. Paní majitelka byla moc milá. Tak jsme se už dopoledne ubytovali a vyrazili na Oravskou přehradu.

Nejdříve jsme se kolem ní prošli a pak jsme si zaplatili vyhlídkovou jízdu po přehradě. Kromě jiného jsme pluli kolem ptačího ostrova a pak jsme měli zastávku na Ostrově umění. Tento ostrov je vlastně pozůstatek zatopené vesnice, býval to kopec s kostelem. Teď je v kostele, který jediný z vesnice zbyl, výstava obrazů. Na ostrově jsou také sochy. Je to moc hezký ostrov. Další den jsme prošli Juráňovou dolinu a vykoupani se v termálech Oravice. Oravice jsou malá vesnice, je tam lyžařské středisko, východisko turistických cest, velký aquapark a malé příjemné termální lázně, vstup 5 euro na celý den.

Další den jsme se prošli okolo lyžařského střediska Zuberec a navštívili skanzen. Poslední den před odjezdem jsme vyrazili na Roháče. Vystoupili jsme na vrch Predný Salatín a Brestová. Kus jsme jeli lanovkou, ale i ten zbytek dal docela zabrat. Ovšem výhled stál opravdu za to. Chceme se do Roháčů rozhodně vrátit a projít toho víc.

V létě jsem ještě s kamarádkou letěla do Londýna. S žádnou cestovkou, letěly jsme samy dvě, měly jsme sehnané levné letenky a levné ubytování v centru Londýna. Po přeletu jsme nasedly na vlak, který nás dovezl na nádraží Liverpool street. Odtud jsme se šly pěšky projít k Temži, okolo hradu Tower na Tower Bridge a k lodi Belfast. Daly jsme si oběd a pak jsme se rozhodly najít naše ubytování. Od hradu Tower to bylo dvě stanice metrem, ovšem když jsme vylezly z metra na ulici, měly jsme pocit, že jsme v jiném městě či spíš státě. Všude chodily zahalené ženy a arabští muži, na tržišti se kromě jídla prodávaly ty jejich hábity a žádné normální oblečení. Trochu nás to vyděsilo, ale začaly jsme hledat naše ubytování. Po nějaké době jsme ho našly, nějaký sympatický portugalec tam pronajímal turistům pokoje v bytě. Bylo to čisté a hezké, líbilo se nám to, jen z té čtvrti jsme byly poněkud na rozpacích. Večer jsme se měly setkat s mým synovcem Ondrou, který v Londýně žije už 6 let. Tak jsem mu psala, že nás večer bude muset doprovodit, protože bydlíme v muslimské čtvrti a trochu se bojíme. Přišla od mého vtipného synovce odpověď asi takového znění: "Čauky tetka, přijela sis zadovádet s klukama z východu? Moc koukáš na zprávy, bydlím tady už 6 let a nic se tady neděje. Nikdo si vás nebude všímat, buď úplně v klidu." No tak jsme si nakoupily v blízkém supermarketu do ledničky nějaké jídlo a vyrazily se projít po Londýně. Večer jsme u hradu Tower čekaly na Ondru s jeho Verunkou. Vyrazily jsme s nimi na večeri a příjemně si popovídaly. Pak nás Ondra s Verčou opravdu doprovodili až do bytu a musím říct, že ulice byly liduprázdné, všude klid a to celou noc. Takže už jsme se nebály. Asi jsme my Češi opravdu moc přeplašení těmi zprávami, co nám TV nabízí. Druhý den jsme metrem odjely k Westminsterskému opatství. Tam jsme si vystály frontu dovnitř, ale stálo to za to. Po několikahodinové prohlídce jsme vyrazily kolem Big Benu, Oka, Parlamentu k Buckinhemskému paláci a pak parkem na Trafalgar square, do China town, Downing street a tak, zpět k Temži a nakonec metrem k hradu Tower a po večeri na ubytování. Další den už jen krátká procházka a musely jsme jet vlakem na letiště.

Ještě jsem toto léto navštívila s kamarádkami Kutnou horu - sv. Barboru, podzemí, Kostnici a zámek Kačina. Ten je moc krásný, jediný čistě empírový zámek v naší zemi.

S Ivošem jsme ještě na pár dní vyrazili na Vysočinu, byli jsme v kempu Výskytná kousek od Pelhřimova. Na kolech jsme i v tom vedru vyjeli na Křemešník. Také jsme navštívili Želivský klášter. Je tam i malý pivovar. Víc jsem toho tohle léto bohužel nestihla. Snad vás můj článek pobavil.

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat odcházejícím členům zastupitelstva panu ing. J. Štěpánovi, paní M. Polívkové, panu O. Váchovi za obětavou práci pro naši obec. Věnovali práci pro obec spoustu času, úsilí i nervů.

Dále bych chtěla poděkovat všem, kterým na naší obci záleží a podílejí se na tom, aby byla naše obec krásnější. Všem, kteří se starají o vypleté chodníky (před obchodem), o kvetoucí truhlíky a tak podobně. Nerada bych na někoho zapoměla, ale kolikrát ani nevíme, kdo nezištně přiloží ruku k dílu. Děkuji.

H. Matějčková

Život ve vzduchu - část první

Vážení čtenáři,

byl jsem osloven pí. Matějčkovou s prosbou o napsání článku do Vašeho, jak říkáme u nás, "cancálku". Rád bych Vám touto novou rubrikou přiblížil život na Letišti Václava Havla v Praze. Jmenuji se Radek Brejcha a na letišti pracuji jako specialista letecké bezpečnosti. Specializuji se na zabezpečovací systémy pro celé letiště. Kupříkladu navrhuji kamerové zabezpečení pro nově postavené nebo zrekonstruované objekty, starám se o zabezpečení místností pomocí různých technologií. Rád bych tímto článkem přiblížil můj pohled na Letiště Václava Havla. Letectví je mým koníčkem. Odmala jsem vzýval stroje létající nad mojí hlavou. Vždy jsem obdivoval surovou fyziku, která je s tím spjatá. Technika, kterou má člověk nyní v rukou je opravdu nepředstavitelně mocná.

Na začátek začneme trochou historie. Historie letiště se skládá z těch šťastných i smutných chviliek. Letiště bylo poprvé otevřeno 5. dubna 1937. V této době se letadlům neříkalo letadla, ale aviony. Po tomto vzoru se pilotům v tehdejších dobách říkalo avionici. A co letiště, ptáte se? Tomu se počátkem dvacátého století říkalo vzdušný přístav.

První letadlo přistálo v tentýž den otevření v 9:00. Letadlo Douglas DC-2 patřící Československé letecké společnosti letělo trasu Piešťany-Zlín-Brno-Praha. Původní odbavovací hala s věží se zachovaly dodnes.

16. Března 1939

Hovořil jsem o smutných chvílích letiště Ruzyně. V tento den byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava. To se samozřejmě dotklo i našeho letiště. O den později zde přistálo několik desítek bombardérů Junkers Ju 87, jenž byly známé svým střemhlavým letem za zvuku sirén. Při střemhlavém letu se v přidi roztočila turbína a vydávala velice silný pronikavý zvuk sirény. V tento den letiště obsadila Luftwaffe. Na "triumf" se přiletěl podívat i Hermann Wilhelm Göring. Jak se říká, tak všechno zlé je pro něco dobré. Německá letka postavila do roku 1945 rozšířený dráhový systém se zpevněným povrchem. **8.5.1945** opustila německá armáda letiště. Zaminovali příjezdovou cestu, odbavovací halu a veškeré hangáry. Spínač byl umístěn v šatně, která byla v odbavovací hale. Časovač byl nataven na 15:00. K odpálení nakonec nedošlo a tak letiště mohlo po sledu těchto událostí opět otevřít pro širokou veřejnost.

V roce 1960 započala výstavba Terminálu sever (dnešní Terminál 1). K tomuto rozšiřování celého letiště patřilo samozřejmě také rozšíření dráhového systému. V těchto letech započala stavba také jedné z nejdelších přistávacích drah ve střední Evropě. V současné době máme v Praze 2 vzletové a přistávací dráhy. Nejdelší z nich je 06/24, která měří úctyhodných 3250 x 45m.

Druhá dráha 12/30 měří 2715 x 45m. V Praze máme ještě třetí dráhu 04/22, ale ta je pro vzlety a přistání uzavřena. Používá se pro stání letadel.

Za hodinu je naše letiště schopno zvládnout zhruba 70 pohybů. Pohyb v letectví znamená vzlet nebo přistání letadla, avionu chcete-li. Představte si, že za 60 minut přistane 35 letadel a 35 jich opět odlétne. Z 95% se budeme bavit o tom, že pohyby jsou odbaveny na jedné dráze.

Z jakých směrů přistávají letadla? Delší dráha 06/24 je situovaná z východu na západ. Dráha 12/30 je takřka kolmá na dráhu 06/24, takže se přistává z jihu přes Prahu a nebo od severu přes Kladno. Jak se mění užívání drah? V první řadě se užívání drah mění vlivem přírody. Letadla musí přistávat proti směru větru a to z jednoho prostého důvodu. Pokud letadlo bude přistávat po větru, tak bude mít vůči zemi vyšší rychlost a přistání tak bude rizikovější.

V roce 1995 započala stavba Terminálu 2. Ten byl otevřen 17. ledna 2006. V tuto chvíli se letiště rozdělilo na 4 terminály:

Terminál 1 - odbavování letů mimo Schengenský prostor (Rusko, Egypt atd.)

Terminál 2 - odbavování letů do zemí Schengenského prostoru (Itálie, Francie atd.)

Terminál 3 - slouží k odbavování soukromých letů

Terminál 4 - se dnes používá pro vládní letku a státní návštěvy

Tímto bych se s Vámi rád rozloučil. V dalším díle rubriky "Život ve vzduchu" se podíváme na současnou podobu letiště, řekneme si něco o statistikách a povím vám o různých typech letounů, které můžete na letišti spatřit.

Radek Brejcha

Ve čtvrtém čtvrtletí tohoto roku oslaví významné životní jubileum naši spoluobčané

6. října	paní Alena Mádrová	Bohdašín	60 let
27. října	paní Milada Machatová	Bohdašín	86 let
16. listopadu	paní Marta Žďárková	Rokole	85 let
2. prosince	paní Milada Polívková	Bohdašín	70 let
4. prosince	paní Alena Linhartová	Bohdašín	70 let

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

Bohdašínská proudnice

V sobotu 11. srpna se konal již 15 –tý ročník soutěže hasičských družstev „Bohdašínská proudnice“.

Počasí se vydařilo nadmíru krásně, nikdo nemusel „drkotat zuby“, když skončil ve vodě. O trofeje bojovalo 11 družstev. Taktéž odpolední program soutěží na lávce byl celkem obstojně obsazen, zážitků i legrace si každý užil do sytosti. Bohaté občerstvení stačilo zásobovat aktéry klání i přihlížející obecenstvo, kterého při tom krásném počasí mohlo být více. Večerní zábava proběhla zhruba ve stejném rozsahu jako každoročně.

Nástup soutěžních družstev

Naše družstvo při přípravě ke startu

Z odpoledních soutěží – přechod lávky s míčkem

klání s bidelcem

Jízda na trakaři úspěšná

a konec nadějí

Bohužel, v počítači našich hasičů si zařadil šotek a startovní i výsledková listina se ztratily. Škoda!
J. Štěpán

„Asi jinej gang“

Na začátku byl nápad: „Co kdybychom?“ A pak začalo plánování. Co? Jak? Kdy? No a 5. 7. 2018 se

sešlo před hasičárnou pár šilenců jednostopých vozítek a v hlavě měli dvě věci: Svijanský újezd a dojet tam. Na startu se sešly stroje: stadiony, jawy 21, jawy mustang, babety a korádo. Popřát šťastnou cestu nám přišlo pár bohdašínských

fandů a konvoj za mohutného řevu motorů a modrého dýmu se rozjel.

Už po pár kilometrech padl první stroj díky zlomeným kladívkům zapalování. Tak poprvé sehrál roli i doprovodný vůz džampi. A nebylo to naposled.

Ve Velichovkách byla domluvená zastávka na kafičko a přitom se rozebírala trasa a proběhla i kontrola strojů. Po kavičce vyrážíme plnou parou vpřed. Cesta vedla přes různé vesnice po okreskách, kde mnohdy bylo více děr než asfaltu. Kdekoliv jsme projížděli, budili jsme pozornost. Lidé mávali ostošest a někde i českou vlajkou. Motorkáři silnějších strojů zdravili také. Cestou se porouchalo ještě pár strojů, ale nic, co by nešlo opravit na cestě. Do Svijanského újezdu dorazilo jako první doprovodné vozidlo, které bohužel dovezlo i jeden stroj osádky Josefa Linharta ml. a Vojty Linharta. Příjezd strojů na koupaliště vzbudil značný rozruch přítomných. Výsledek: jeden stroj dovezen, druhý stroj (babeta Josefa Černého) došlapal asi 1km od areálu. První co se ozvalo, bylo

ťukání püllitrů piva a zasyčení. Mnozí pronesli: „Kurňa, to mě celý den chybělo“. Proběhla stanová ubikace, sprcha, večeře a plán na druhý den. A bylo to jasné. Jsme na motorkách, takže Pekelný důl (natáčela se tam pohádka: S čerty nejsou žerty). Po dlouhé cestě, kde mnohdy zmizel asfalt, jsme na místě. Džampiho nechávám dole pod zákazem vjezdu automobilů, dál pěšky, nebo na motorce. Při vjezdu dovnitř se z mnohých německých úst ozvalo: „Was ist das?“ Proběhlo foto, prohlídka a pak, že pojedeme. Vyběhl z restaurace kuchař a já mu povídám: „Být Vámi, tak zalezu, za chvíli tu bude nedýchatelno.“ Odpověděl:

„Tohle je něco! Tohle je mé mládí. To jsou mašiny a ne ty naleštěný plechy za statisíce.“ Udělali jsme ještě pár zastávek na zajímavých místech a pak jsme jeli směr tábořiště. Ale ne všichni. Někteří se vydali na Ještěd. My už jsme měli stroje po kontrole a pár piv v sobě, když se vrátili, ale vrátili. Ráno snídaně, sprcha, balení, rozloučení a odjezd. Nakládám stroj Pepy Černého do džampiho. Bohužel vadná cívka už stroj nerozjela. Jedeme, ale jako kdyby se motorkám nechtělo domů, samá porucha, ale vesměs sranda oprava. Projíždíme Turnov a cíl – Rozhledna Kozákův (744 m. n. m.). Jedeme serpentínou, džampí zhluboka dýchá přede mnou jen modro. Konečně jsme nahoře a všichni. Ale ouha, Smolíček kulhá. Škrtl si stupačkou a položil motorku. Motorka je OK, ale Smolíček KO. Po návratu domů navštívil nemocnici s verdiktem - zlomený nárt.

Výhled z rozhledny byl nádherný, proběhlo společné foto, káva a potom sešupem dolů. V Nové Pace

byl oběd a poté jsme se vydali cestou okolo hradu Pecka. Čím víc jsme se blížili k domovu, tím více strojů odpadalo. V jednu chvíli jsem měl naloženy tři stroje. V Choustníkově Hradiště už odpadlíky nemám kam dávat, takže se něco muselo zase zprovoznit. A jedeme dál. Česká Skalice, Nové Město nad Metují, Zákřaví, Vanovka, Ohnišov a konečně Bohdašín. Jsme doma! U silážní jámy je stop. Musíme dojet všichni! Vykládám Pepu Černého, bereme lano a jde do vleku s Linhartama -Pepou a Vojtou. Za mohutného řevu a dýmu se vracíme.

Bohdašín nás vítá. „Ahoj kluci, ahoj taťko, nazdar kluci.....“. Jsme rádi, že jsme zpátky doma. Proběhlo štamprdle na přivítanou, opekli jsme si špekáčky a dali pivko. A hurá domů do postele. Ale stálo to za to!

Zastávka na cestě

Účastníci výpravy:

doprovodné vozidlo Džampi: Petr Knoulich

motorky: Jaroslav Linhart, Jaroslav Linhart ml., Josef Linhart, Josef Linhart ml., Vojtěch Linhart, Miroslav Linhart, Josef Černý, Josef Kačer, Josef Kačer ml., Jiří Jakubský ml., Martin Smola, Daniel Prášek, Dominik Prášek, Pavel Marek, Dominik Střelka, Robert Střelka, Jiří Maisner, Aleš Honěk

druhé doprovodné vozidlo: Jan Petrů st., Petr Linhart

Petr Knoulich

Pár slov na konec.

Končí volební období a to bývá čas bilancování a ohlédnutí dozadu, za sebe a za práci, která je vidět. Něco se nám povedlo, něco nepovedlo. Tak už to v životě chodí. Každému se líbí něco jiného, něco jiného by chtěl zase jiný z nás. Povedlo se nám třeba po dvaceti letech od první rekonstrukce bývalé školy přistavět dva byty, vyměnit okna a dveře za plastové, dokončit zateplení. Hlavní komunikace po vsi jsou nově potaženy.

Bohužel, kvůli neústupnosti jednoho majitele stále nemůžeme zažádat o stavební povolení na dokončení cesty „po zahumení“ od kravína na hořejší konec. To asi budeme muset přenechat příštímu zastupitelstvu jako „kostlivce ve skříni“. Projektová dokumentace je připravena, vše vážně jen na jedné dohodě, resp. rozumné domluvě.

Kdo se pohybuje po vsi s otevřenýma očima a všímá si věcí kolem sebe, vidí co se podařilo, ale i to co ještě ke spokojenosti občanů zbývá udělat. A na příští zastupitelstvo vzešlé z nových voleb toho zbývá ještě dost. K tomu jim přeji hodně síly, svornosti v jednání, pevných nervů a chuti do práce.

A tak bych závěrem chtěl poděkovat ostatním členům končícího zastupitelstva za podporu a spolupráci. Rozhodovali jsme o všem jako kolektivní orgán bez nějakých rozepří a rozkolů. Rovněž musím poděkovat všem občanům, kteří se nějak podíleli a jistě dál podílet budou, na zvelebování naší obce, aby se nám všem v Bohdašíně, Vanovce i na Bydle a v Rokoli dobře žilo a každý se zde mohl cítit jako doma.

J. Štěpán – končící starosta

Přejeme všem občanům Bohdašína, Vanovky, Bydla i Rokole krásný podzim, aby už konečně zapršelo a všichni byli zdraví a spokojeni.

Redakce

Toto číslo bylo vydáno 28. září 2018 v počtu 100 ks.

Došlo po uzávěrce – **27. října 2018** se bude konat sběr nebezpečného odpadu. Letáčky budou včas doručeny do domácností.